

Ry 28, 22-IX-10. Szanowny Panie Majorze!

W
493252

W delegacji niewiele się zmieniło od czasów Mińskich. Spory partyjne ci-chną, jak dotąd z konjunkturą dla profesora Swabskiego. Po dawnemu ulegają mu bezwzględnie Mięcirowski i Wiceliński; Kietnik stara się być w zgodzie i z Swabskim i z Dębskim, ale narew-ność wyraźnie się to razi w utrzymywaniu dotychczasowej linii i w powoływaniu się na minimalistyczne instrukcje.

Wankiewicz przychodzi po rady polityczne, głównie do Wyżniewskiego, lecz jeśli tylko jest jaka kwestja, nie omi-awiona spóty - głównie za Swabskim i do- piero a posteriori przyznaje, że zrobił błąd. Upięknienie go jest tem trud- niej, że nikt z sekretarzy ani z eks- peratów, nie bywa na posiedzeniach delegacji - zawiadczamy to głównie

Srabskiemu, który jeszcze w Wersalu
wie chodził w tych sprawach ze skar-
gą do Sapiehy; skierowane jest to
głównie przeciwko Ładosiowi, no co-
ści przeciw Perlowi.

Barlicki ulega w praktyce Srabskie-
mu, choć w teorii idzie na przeciwko pro-
gramowi wschodniemu; odwrotnie, Perł, w te-
orii more barlicki, skłonny do ustępstw,
w praktyce jest bardziej odporny na
faktykę profesora. Na tym tle dotych-
czas nie było cywilizacji, któryby part.
do rozszerzenia naszych iżdań pokoy-
wych; P. R. S. boi się zarzutu, że pre-
stura wojny, choć chętnie uwiad-
by jakiś cywilizacji, któryby mocniej
postawił sprawy wschodnie, a im
porzucił iść do roli kontrolerów
i umiarkowanej opozycji.

z obshi korzyta i powoli, ale syste-
matycznie, tektownie oswaja ludzi
z myślą o Polsce w umiarkowanych
granicach i o „jedyną nie dzielny”
Rosji.

Od paru dni jest Wasilewski. Bardzo
szybko i dobrze zorientował się w
sytuacji, stara się uzyskać, co się da,
od Swobskiego, otacza opieką P. W. S.
Jest zwolennikiem mocnej polityki
w stosunku do Litwy. Uwieram go
tu za cyunik nie do zastąpienia;
należałoby wskutek tego wstrzymać
przyjazd Wróblewskiego, którego
Wasilewski jest zastępcą.

Namiemiecki odgrywa małą rolę; jest
jednak przyteczny, jako przeciwwaga
polityki rezygnacji; ma tylko ciężką
w głowie, polegającego na chęci odda-

nia Wilna Litwie, bez sprycyzowania
tej sprawy. W każdym bądź razie, Dąb-
ki Wawilewski jest w delegacji, mu-
si być w niej i Kamiński, jako
miejscowy poseł. Trzeba by więc wstrzymać Okno-
miejsko, Dąbki nadspodiewanie się wyrabia
i stara się o stworzenie przeciwwagi
Szwabkiemu; woli to ostrożnie, tak,
że prawie nikt tego nie sportreza,
a zdaje się, że i sam Szwabki.

Przekonałiśmy zupełnie Dąbkiego,
że nie można być małym igła-
m od ławiczków. Za jego cichą zgodą
przygotowujemy projekty zmian w
zaradniczych punktach naszej Dele-
gacji. Dąbki b. chętnie przyjęłby
zmianę instrukcji z Wernawy; o ile
delegacja tego zarząd, odniósłby się
tem oficjalnie. Na to się, jednak nie

iznosi Dotychczas. Dobrzeby było, gdy-
by z Warszawy przysły nowe polecenia.
~~Dotychczas sam nie wie nic i nie potrafi, żeby się nie dostać Delegacji.~~
Kuliński dotychczas politycznie się
nie rozsumował, szuka sobie sympatyj
Delegacji.

Tyle o ludziach z naszej strony.
Delegacja Łowicza przedstawił się
dosć słabo. Spothaliński w niej drew-
nego znajomego z Krakowa, Żegociński
niego, z którym wstąpiła Wyny-
ski wiec b. Dobrze rozmawiać. Dopó-
ki nie będzie potrzeby, nie będziemy
się tu chwalić, że mamy taką dra-
gę. Najgłówniej odnosi się ~~do~~ wrażeń, że
Delegacja Łowicza, w razie naszych
wycieczek, wcześniej będzie skłonna
do czynienia ustępstw, niż nasza do
podnoszenia żądań. —

Zapewne już Pan Major wie z sygn. 4
do tapiechy, o incydencie z raprowo-
niem dyplomatów na poniedziałek
konferencji. Podniewa się to sprawa
wz. ratyfikatem, dodaj kilka słów
wyjaśnienia.

Pierwotnie dyplomaci mieli być
obecni, jako polscy goście. Sprawy
musielismy wytergować od bolszewi-
ków prawo jednostronnego raprowo-
nia gości. Bolszewicy musieli się do-
myślić, że co tu chodzi - i mam wra-
żenie, że wenta była utwórna między
nami, a Anglikami. W środę
o f. 2. miastem przyjdzie Mejerowicz
cia w sali posiedzeń dla otwarte-
nego utworzenia ceremonijate
~~przy~~ poniedziałek. Przed Mejerowicz

em przyjęli komisarze angielski i amerykański; uiby dla obejścia wrota nieje. Komisarz amerykański wzięt mnie na bok i powiedział, że anglik uważa, iż może być tylko w charakterze oficjalnym; że chce podkreślić neutralność. Podkreślił, że to inicjatywa nie jego, a angielska, do której musi się jednak dostosować. Myślenie, że jest kwestią z reprozoniami; wypytał się, jak sprawa jest formalnie przedstawiona, później powołał z angikiem i amerykańcem, i wystąpił z propozycją w ich obecności, abyśmy oddali listy rządowi Tokiewskiemu, który reprosi dyplomatów. Bez namysłu zgodziliśmy się na to imieniem polskim.

delegacji; są co z widocznym zadaniem
niemu dyktowali; wstancja amery-
kanin, białoruskie na górze siedzieli;
Komisarze angielski, amerykański; wstancje
preztaurciele estoński, litewski; niemiec-
ki. Na dole, wśród naszych gości: stypcy
francuzi, duński, przedt. węgrowski; na
krajce nadbratych amerykański, schwe-
tar niemiecki; na dole, na reprezentację
bolnewickie, sekretar litewski. —
Charakterystyczne zachowanie się ame-
rykanów potwierdza wiadomości i z in-
nych źródeł, że radzą się na tutej-
szym gruncie z blizkimi z nami, zachę-
wując i wprost rewersownie dobre stosunki
z Anglią. —

Koniec list i oddaje do wytwornia.
Niech się Pan Major nie zdziwi, jeśli Mi-
driński i Sapieha dostaną charakterystyki by
stosunków, zgodną w ogólnych zarysach
z tem, co pisałem; Sapieha, oczywiście, nie ofi-
cjalnie. Byłbym wdzięczny za kilka słów
o Litwie i o Petlurze, Serdecznie uściskam Pana. H. Kamiński

z wami dotychczas. Dobroby było, gdy-
by z Warszawy przysłały nowe polecenia.
^{Wskazanie nam nie walczyć i nie przysłać delegacji}
Kuliński dotychczas politycznie się
nie zaangażował, szukał sobie sympatyj
delegacji.

Tyle o ludziach z naszej strony.
Delegacja sowiecka przedstawia się
dosć słabo. Ipotkaliśmy w niej drew-
nego znajomego z Krakowa, Jezewski
skiego, z którym wstancja Wyrnys-
ki ma b. dobre stosunki. Dopó-
ki nie będzie potrzeby, nie będzie my
się tu chwalić, że mamy taką dro-
gę. Najgłówniej odnosi się do wzięcia, że
delegacja sowiecka, w razie naszych
wycieczek, wczesniej będzie skłonna
do czynienia ustępstw, niż ulega do
podważenia zgód. —